

LEGE

privind invențiile de serviciu

Capitolul I - Domeniul de aplicare și noțiuni utilizate

Art.1. Domeniul de aplicare

(1) Prezenta lege se aplică invențiilor salariaților din domeniul privat sau public, ori cu finanțare din fonduri publice, ale funcționarilor publici sau militarilor.

(2) Prezenta lege se aplică și invențiilor altor categorii de persoane decât cele de la alin.(1), așa cum sunt, spre exemplu, reprezentanții legali ai entităților juridice, membrii consiliului de administrație al unei societăți pe acțiuni sau al unei asociații, asociații cu răspundere nelimitată ai unei societăți în comandită, asociații independenți, precum și cursanții, studenții sau doctoranzii, care intră în relații de serviciu cu un anumit angajator.

Art.2. Definiții

În înțelesul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos se definesc după cum urmează:

- a) *invenții* - soluții tehnice care sunt protejabile prin brevet sau prin înregistrare ca model de utilitate;
- b) *salarizat* - orice persoană fizică aflată, ca urmare a unui contract de drept privat, deținerii unei funcții publice sau a unei relații juridice echivalente, într-o poziție de dependență profesională față de o persoană în folosul căreia este obligată să presteze o muncă contra unei remunerații;
- c) *angajator* - orice persoană juridică sau fizică față de care un salariat sau, după caz, o altă persoană, se află într-o poziție de dependență profesională;
- d) *OSIM* - Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci.

Art.3. Invenții de serviciu și invenții libere

(1) În sensul prezentei legi, invențiile salariaților pot fi invenții de serviciu sau invenții libere.

(2) Invențiile de serviciu sunt acele invenții făcute de salariați în exercitarea activității profesionale în folosul angajatorului, și care:

- a) au rezultat ca urmare a unei misiuni încredințate de angajator salariatului, în mod explicit, sau
- b) au rezultat din îndeplinirea sarcinilor de muncă încredințate salariatului, sau
- c) se bazează, în esență, pe experiența angajatorului și/sau pe utilizarea mijloacelor materiale sau intelectuale puse la dispoziție de angajator, sau
- d) sunt utilizabile în domeniul de activitate al unității angajatorului.

(3) Sunt asimilate invențiilor de serviciu și invențiile salariatului bazate pe experiența dobândită în activitatea depusă pentru angajator, chiar dacă aceste invenții au fost făcute după încetarea relației de dependență profesională față de acesta.

(4) Sunt invenții libere invențiile salariaților care nu se încadrează în categoriile de la alin(2) și (3) sau care au devenit libere potrivit art.6.

(5) În cazul în care invenția este realizată de către mai mulți autori împreună și numai contribuțiile unora dintre ei întrunesc condițiile alin.(2) sau (3), regimul prevăzut de prezenta lege se aplică numai cotei din drepturile patrimoniale asupra invenției corespunzătoare acestor contribuții.

Capitolul II - Invenții de serviciu și invenții libere

Secțiunea întâi : Invenții de serviciu

Art.4. Obligația de anunțare a unei invenții

(1) Salariatul care a făcut o invenție de serviciu, potrivit art.3 alin.(2) sau (3), are obligația să informeze de îndată, în scris, pe angajator, făcându-i cunoscut faptul că obiectul comunicării îl constituie o invenție.

(2) În cazul în care invenția a fost făcută de mai mulți inventatori, comunicarea poate fi făcută în comun.

(3) Angajatorul trebuie să confirme de îndată, în scris, salariatului primirea comunicării, menționând și data primirii acesteia.

(4) În comunicarea sa, salariatul trebuie să ofere date suficiente privind invenția și, după caz, condițiile în care a fost făcută, potrivit art.3 alin.(2) sau (3), astfel încât angajatorul să poată stabili dacă invenția este de serviciu și dacă este oportună protejarea acesteia ca brevet, înregistrare ca model de utilitate sau secret comercial; la solicitarea angajatorului, salariatul trebuie să-i prezinte acestuia și alte elemente care să permită încadrarea invenției, și anume:

- problema tehnică;
- soluția tehnică a acesteia și
- condițiile în care salariatul a făcut invenția de serviciu.

(5) La comunicare vor fi anexate desenele aferente, în măsura în care acestea contribuie la înțelegerea invenției.

(6) În definirea condițiilor prevăzute la art.3 alin.(2), comunicarea trebuie să precizeze orice instrucțiuni sau norme de lucru încredințate salariatului de către angajator, folosirea experienței angajatorului și/sau utilizarea mijloacelor materiale ori intelectuale ale angajatorului, colaboratorii implicați precum și modul și măsura în care aceștia au contribuit, evidențiind ceea ce salariatul consideră a fi propria sa contribuție.

(7) Comunicarea este considerată suficientă și în cazul în care, deși nu corespunde cerințelor alin.(4), (5) și (6), în termen de 2 luni angajatorul nu solicită completări.

(8) În măsura în care este necesar, angajatorul trebuie să-i acorde asistență salariatului pentru realizarea comunicării.

Art.5. Dreptul la brevet sau la înregistrarea modelului de utilitate și confirmarea interesului angajatorului pentru exercitarea acestuia

- (1) Pentru invențiile de serviciu dreptul la brevet sau la înregistrarea modelului de utilitate aparține angajatorului.
- (2) Confirmarea interesului pentru exercitarea dreptului la brevet sau la înregistrarea modelului de utilitate de către angajator se face printr-o declarație scrisă făcută salariatului; declarația trebuie făcută în termen de cel mult 2 luni de la data înregistrării comunicării reglementare a salariatului conform art.4 alin.(1).

Art.6. Invențiile de serviciu devenite libere

- (1) O invenție de serviciu devine liberă în situația în care:
 - a) angajatorul renunță în scris la aceasta;
 - b) angajatorul nu confirmă interesul pentru exercitarea dreptului la brevet sau la înregistrarea modelului de utilitate prin transmiterea unei declarații scrise salariatului, în termen de 2 luni de la data înregistrării comunicării reglementare a salariatului, conform art.4 alin.(1);
 - c) angajatorul nu mai dorește continuarea procedurilor potrivit art.12 alin.(3).
- (2) Salariatul poate dispune de o invenție de serviciu devenită liberă fără a fi împiedicat de dispozițiile de la art.14 și 15.

Art.7. Remunerația în cazul preluării invenției de serviciu pentru care angajatorul a confirmat interesul

- (1) În cazul invenției de serviciu pentru care angajatorul a confirmat, în scris, interesul pentru exercitarea dreptului la brevet sau la înregistrarea modelului de utilitate, inventatorul salariat are dreptul la o remunerație echitabilă din partea angajatorului.
- (2) De dreptul prevăzut la alin.(1) beneficiază și coautorul care nu este salariat al angajatorului.
- (3) După confirmarea, în scris, a interesului pentru exercitarea dreptului la brevet sau la înregistrarea modelului de utilitate, angajatorul nu poate contesta, în relația cu salariatul, brevetabilitatea invenției la data confirmării acestui interes, decât dacă acest lucru ar rezulta dintr-o hotărâre a Oficiului de Stat pentru Invenții și Mărci sau a unei instanțe.

(4) În sensul alin.(3), dreptul salariatului la remunerație nu este afectat, înainte ca eventuala:

- hotărâre de respingere a cererii de brevet de invenție;
- hotărâre de revocare sau de anulare a brevetului de invenție;
- hotărâre de respingere a înregistrării modelului de utilitate; sau
- hotărâre de anulare a înregistrării modelului de utilitate,

să rămână definitivă.

(5) Pentru stabilirea remunerației se iau în considerare:

- a) valoarea comercială a invenției de serviciu;
- b) sarcinile profesionale și poziția salariatului în întreprinderea angajatorului;
- c) aportul angajatorului la invenția de serviciu.

Art.8. Metodologia de stabilirea a remunerației

(1) Stabilirea cuantumului remunerației se face conform normelor emise în baza unui ordin comun, OSIM - Ministerul Muncii, Familiei și Egalității de Șanse.

(2) Normele se publică în Monitorul Oficial în termen de 3 luni de la intrarea în vigoare a prezentei legi.

(3) În baza acestor norme, în termen de 6 luni de la data intrării în vigoare a legii, angajatorii cărora le sunt aplicabile dispozițiile prezentei legi vor elabora metodologii de stabilire a remunerației.

Art.9. Încheierea contractului privind remunerația

(1) Modalitatea de plată și nivelul remunerației se stabilesc prin contract între angajator și salariat, într-un termen rezonabil, care nu va depăși 6 luni de la data confirmării interesului angajatorului pentru invenția de serviciu.

(2) În cazul în care există mai mulți coautori, remunerarea trebuie efectuată, în mod separat, pentru fiecare coautor; nivelul total al remunerației și cota parte a fiecărui coautor trebuie făcute cunoscute inventatorilor de către angajator.

(3) Când doi sau mai mulți angajatori au dreptul împreună asupra invenției de serviciu, coautorii invenției, care nu sunt angajați ai respectivilor angajatori, beneficiază de remunerație în baza unui contract separat încheiat de fiecare coautor cu angajatorul său.

(4) În situația în care nu se ajunge la o înțelegere privind remunerația într-un termen rezonabil de la data confirmării interesului pentru invenția de serviciu, angajatorul trebuie să-i transmită salariatului o declarație scrisă, bine fundamentată, privind nivelul remunerației și să-i plătească remunerația la nivelul stabilit.

(5) Dacă în termen de 2 luni de la primirea declarației salariatul nu contestă în scris nivelul remunerației printr-o notificare trimisă angajatorului, contractul privind remunerația se consideră încheiat în termenii cuprinși în declarația angajatorului.

(6) În cazul în care invenția de serviciu a fost făcută de doi sau mai mulți coautori, stabilirea remunerației nu este valabilă, în sensul alin.(5), pentru nici unul dintre coautori dacă unul dintre ei contestă nivelul individual al remunerației motivând că nu s-a procedat la o stabilire corectă a contribuției sale la invenția de serviciu. În acest caz angajatorul are dreptul să procedeze la reevaluarea remunerației pentru toți coautorii.

(7) Angajatorul și salariatul pot să-și solicite, reciproc, asentimentul pentru renegocierea remunerației în cazul în care se modifică esențial condițiile avute în vedere pentru stabilirea remunerației. În acest caz nu se aplică dispozițiile alin.(1))(6).

(8) O remunerație, deja plătită, nu poate fi rambursată.

Art.10. Depunerea cererii de protecție în țară

(1) Pentru o invenție de serviciu angajatorul sau succesorul său în drepturi este obligat să depună la OSIM o cerere de brevet de invenție cu excepția cazului în care, la o estimare a activității inventive a invenției, aceasta se dovedește a fi mai potrivită pentru protecție prin înregistrarea ca model de utilitate; cererea de protecție trebuie depusă într-un termen de 4 luni de la data înregistrării comunicării reglementare a salariatului, conform art.4.

(2) Obligația angajatorului de depunere a cererii încetează:

- a) când invenția de serviciu a devenit liberă [art.6(1)];
- b) când salariatul, în baza unui contract, este de acord să nu se depună o astfel de cerere;
- c) când sunt aplicabile prevederile art.13.

(3) În cazul invenției de serviciu la care, după data confirmării interesului pentru exercitarea dreptului la brevet, angajatorul nu dă curs obligației de a depune o cerere de protecție în termenul prevăzut la art.10(1) și nu face demersuri în acest sens nici într-un termen suplimentar de până la 2 luni, stabilit de comun acord cu salariatul, acesta din urmă poate proceda la depunerea cererii în numele și pe cheltuială proprie.

(4) În situația în care invenția de serviciu a devenit liberă, salariatul este singurul îndreptățit să solicite acordarea unui drept de protecție pentru invenția sa; dacă angajatorul a solicitat deja acordarea unui drept de protecție, drepturile ce decurg din depunerea cererii sunt transferate, prin efectul legii, salariatului.

(5) La depunerea cererii de brevet sau de înregistrare a unui model de utilitate, asupra unei invenții libere, de către inventatorul salariat sau succesorul său în drepturi, se va anexa la formularul de cerere și o declarație semnată de inventatorul salariat din care să rezulte că angajatorul a fost informat în scris asupra invenției, în conformitate cu dispozițiile art.4 sau, după caz, art.14, precum și data la care a fost înregistrată comunicarea la sediul angajatorului.

Art.11. Depunerea cererii de protecție în străinătate

(1) După confirmarea interesului pentru invenția de serviciu, angajatorul este îndreptățit să procedeze și la solicitarea protecției acesteia în străinătate.

(2) Pentru acele state în care angajatorul declară că nu dorește să obțină drepturi, el trebuie să lase liberă invenția de serviciu, la dispoziția salariatului, și, la solicitarea acestuia, să îi permită obținerea drepturilor în străinătate.

Libertatea de a dispune de invenție trebuie acordată salariatului în timp util, astfel încât acesta să poată beneficia de termenele de prioritate prevăzute de tratatele internaționale din domeniul proprietății industriale.

(3) Concomitent cu acordarea libertății prevăzute la alin.(2), angajatorul poate să-și păstreze un drept neexclusiv de utilizare a invenției de serviciu în statele respective, contra unei remunerații echitabile; în plus, angajatorul poate solicita salariatului, de asemenea, contra unei remunerații echitabile, ca, pe durata utilizării invenției în statele străine relevante, să respecte obligațiile angajatorului ce decurg din contractele privind invenția de serviciu existente la data la care invenția a devenit liberă.

Art.12. Drepturi și obligații reciproce la obținerea drepturilor de protecție

(1) Odată cu depunerea cererii de solicitare a protecției pentru invenția de serviciu, angajatorul trebuie să-i transmită salariatului copiile documentelor ce fac obiectul depozitului cererii de protecție.

Angajatorul trebuie să-l informeze pe salariat în legătură cu modul în care decurge procedura de obținere a protecției, iar la cererea acestuia trebuie să-i permită accesul la corespondența aferentă.

(2) La cererea angajatorului, salariatul trebuie să-i acorde acestuia sprijinul său pentru obținerea drepturilor de protecție precum și explicațiile necesare.

(3) În cazul în care angajatorul nu mai dorește continuarea procedurilor privind cererea de protecție sau nu mai dorește menținerea drepturilor conferite de protecția obținută pentru invenția de serviciu, el trebuie să-i comunice acest lucru salariatului și să-i transmită aceste drepturi la solicitarea și pe cheltuiala acestuia, transmițându-i, totodată, și documentele necesare pentru menținerea în vigoare a drepturilor respective.

(4) Angajatorul este îndreptățit să renunțe la dreptul său în cazul în care în termen de 3 luni de la data comunicării prevăzute la alin.(3), salariatul nu solicită să i se transmită acest drept.

(5) Concomitent cu comunicarea prevăzută la alin.(3), în baza unui contract angajatorul își poate păstra dreptul neexclusiv de utilizare a invenției de serviciu, în schimbul unei plăți echitabile.

Art.13. Secrete comerciale

(1) Gestionarea modalităților de acordare a remunerației pentru secretele comerciale se va face prin contract colectiv de muncă sau prin notă de negociere.

(2) Când interesele angajatorului cer ca o invenție de serviciu anunțată să nu fie făcută cunoscută, angajatorul poate să renunțe la solicitarea obținerii unui drept de protecție, atâ timp cât el recunoaște salariatului posibilitatea protecției invenției de serviciu.

(3) În cazul în care angajatorul nu recunoaște posibilitatea obținerii protecției prin brevet sau înregistrarea ca model de utilitate pentru invenția de serviciu, el poate să renunțe la solicitarea obținerii unui drept de protecție dacă solicită Comisiei de arbitraj, stabilirea unei înțelegeri privind posibilitatea protecției invenției de serviciu.

(4) La stabilirea remunerației pentru o invenție din categoria prezentată la alin.(2) trebuie, de asemenea, să fie avute în vedere prejudiciile de natură economică pentru salariat în cazul în care invenția de serviciu nu este protejată prin niciun titlu de protecție.

(5) Pentru secretele comerciale care se referă la perfecționări tehnice, ce permit angajatorului o poziție preferențială similară celeia rezultată dintr-un drept de proprietate industrială, salariatul este îndreptățit la o remunerație rezonabilă din partea angajatorului de îndată ce acesta din urmă exploatează propunerea; dispozițiile art.7, art.9 și art.18 se aplică în mod corespunzător.

Secțiunea a doua: Invenții libere

Art.14. Obligația de a anunța o invenție

(1) Salariatul care, în decursul derulării contractului de muncă, a făcut o invenție liberă, trebuie să informeze de îndată, în scris, pe angajator cu privire la aceasta. În comunicarea sa salariatul trebuie să ofere detalii suficiente privind invenția și, după caz, condițiile în care a fost creată, astfel încât angajatorul să poată stabili dacă invenția este liberă.

(2) În cazul în care, în termen de 2 luni de la primirea comunicării, angajatorul nu contestă, prin declarație scrisă către salariat, faptul că invenția care i-a fost comunicată este liberă, el nu va mai putea să-și confirme interesul pentru invenția de serviciu.

(3) Obligația de a face o comunicare privind o invenție liberă încetează când este evident că invenția nu este utilizabilă în domeniul de activitate al angajatorului.

Art.15. Obligația de a face o ofertă de licență

(1) Angajatorul are un drept de preferință la încheierea de către salariat a oricărui contract privind o invenție liberă care, la data încheierii contractului, poate fi exploatată în domeniul de activitate, actual sau de perspectivă, al acestuia; acest drept se exercită în termen de maximum 2 luni de la data comunicării acestuia.

(2) Angajatorul sau salariatul poate solicita stabilirea altor condiții, când s-au modificat, în mod semnificativ, împrejurările care au fost determinante pentru convenirea sau stabilirea condițiilor inițiale.

(3) În cazul în care, în termenul prevăzut la alin.(1), angajatorul declară că intenționează să accepte dreptul oferit dar apreciază termenii oferți ca neechitabili, atunci, instanța, la cererea angajatorului sau a salariatului, procedează la stabilirea condițiilor.

Secțiunea a treia: Dispoziții comune secțiunilor 1 și 2

Art.16. Consilierul de brevete

(1) În întreprinderea angajatorului își pot desfășura activitatea unul sau mai mulți consilieri de brevete, ca urmare a unei înțelegeri încheiate între angajator și Consiliul de întreprindere.

(2) Consilierul de brevete trebuie să acorde asistență salariatului pentru întocmirea comunicării, conform art.4 sau art.14, iar la solicitarea angajatorului și a salariatului să participe la stabilirea unei remunerații echitabile.

Art.17. Alte acorduri

(1) Nu se admit clauze contractuale, în dezavantajul salariatului, care contravin dispozițiilor acestei legi.

(2) Totuși, după efectuarea comunicării prevăzute la art.4 și art.14, este permisă convenirea unor acorduri referitoare la invențiile de serviciu sau la invențiile libere.

Art.18. Inechitatea unor acorduri

(1) Acordurile privind invențiile de serviciu, admise în condițiile prezentei legi, sunt nule și neavenite, în măsura în care sunt, în mod evident, inechitabile, inclusiv în ceea ce privește stabilirea remunerației, conform art.9 alin.(1).

(2) Prevederile alin.(1) se aplică și în situația în care angajatorul preia un drept privind invențiile libere.

(3) Angajatorul sau salariatul pot invoca inechitatea unui acord sau a stabilirii remunerației, printr-o declarație scrisă adresată celeilalte părți și nu mai târziu de 6 luni de la data încetării contractului de muncă.

Art.19. Obligația de nedivulgare a invenției

(1) Angajatorul trebuie să nu divulge invenția care i-a fost comunicată de salariat, atât timp cât interesele legitime ale salariatului impun acest lucru.

(2) Salariatul trebuie să nu divulge invenția de serviciu, atât timp cât aceasta nu a devenit liberă, conform art.6 alin.(1).

(3) Alte persoane care, în baza acestei legi, au luat cunoștință de existența unei invenții, nu au voie să valorifice sau să facă cunoscută invenția.

Art.20. Obligațiile ce decurg din contractul de muncă

Alte obligații ce decurg din contractul de muncă, atât pentru angajator cât și pentru salariat, nu sunt afectate de dispozițiile prezentei legi, cu excepția cazului în care raporturile se modifică prin faptul că invenția a devenit liberă, conform art.6(1).

Art.21. Încetarea contractului de muncă

Drepturile și obligațiile prevăzute de această lege pentru angajator și salariat nu sunt stinse sau modificate prin încetarea, după data realizării invenției, a contractului de muncă sau, după caz, a raportului juridic pe care se bazează relația de dependență profesională; stingerea acestor drepturi și obligații are loc numai după o perioadă de 3 ani de la data încetării contractului de muncă sau, după caz, a acestui raport juridic.

Art.22. Falimentul

(1) În cazul în care angajatorul este declarat falit, salariatul are un drept de preemțiune în ceea ce privește invenția de serviciu făcută de el și pentru care angajatorul a confirmat interesul pentru exercitarea dreptului la brevet, dacă administratorul judiciar al falimentului o înstrăinează separat de activitatea comercială a angajatorului.

(2) Creanța salariatului privind remunerația, potrivit art.7)9, se bucură de privilegiile creanțelor salariale.

Secțiunea a patra: Procedura de arbitraj

Art.23. Competența

(1) Litigiile dintre angajatori și salariați decurgând din aplicarea și interpretarea prezentei legi pot fi soluționate de Comisia de arbitraj din cadrul OSIM.

(2) Prevederile alin.(1) se aplică și coautorilor unei invenții de serviciu care nu sunt salariați ai angajatorului căruia îi aparține invenția de serviciu.

Art.24. Instituirea Comisiei de arbitraj

Comisia de arbitraj se înființează în cadrul OSIM.

Art.25. Componenta Comisiei de arbitraj

(1) Comisia de arbitraj este compusă dintr-un președinte și doi asesori; președintele poate delega unui înlocuitor activitatea sa.

(2) Președintele și înlocuitorul său trebuie să dispună de calificare juridică și tehnică; ei sunt numiți de către Ministerul Justiției, la propunerea OSIM, pentru un mandat de 1 an.

(3) Asesorii sunt numiți de către directorul general al OSIM dintre salariații sau colaboratorii OSIM, pentru fiecare litigiu.

(4) Prin convenția părților se poate stabili lărgirea componenței comisiei cu câte un asesor din partea fiecăreia dintre părți; în cazul în care există o convenție de lărgire, până la prima zi de înfățișare, fiecare dintre părți comunică președintelui comisiei numele asesorului pe care l-a desemnat.

(5) Asesorii numiți potrivit alin.(3) și (4) trebuie să aibă experiență în domeniul tehnic în care poate fi aplicată invenția.

Art.26. Sesizarea Comisiei de arbitraj

(1) Sesizarea Comisiei de arbitraj și procedura de soluționare a litigiilor de către aceasta sunt supuse prevederilor Cărții a IV-a din Codul de procedură civilă.

Art.27. Cheltuielile procedurilor de arbitraj

(1) Pentru procedurile în fața Comisiei de arbitraj se percepe o taxă de 500 lei, datorată de către partea care a inițiat procedura.

(2) În situația în care, la primul termen în fața Comisiei, părțile cad de acord asupra soluționării amiabile a litigiului, taxa de la alin.(1) se restituie, cu reținerea cheltuielilor aferente corespondenței.

Secțiunea a cincea: Proceduri judiciare

Art.28 Condiții de intentare a acțiunii

(1) Oricare din drepturile sau raporturile juridice reglementate de prezenta lege pot fi revendicate pe cale judiciară numai după ce, potrivit art.23, s-a parcurs procedura în fața Comisiei de arbitraj.

(2) Dispozițiile alin.(1) nu se aplică dacă:

a) de la sesizarea Comisiei de arbitraj au trecut 6 luni;

b) salariatul nu mai lucrează la angajator;

c) părțile au căzut de acord să nu apeleze la Comisia de arbitraj; o astfel de înțelegere trebuie făcută în scris și ea poate fi încheiată numai după apariția litigiului, conform art.23.

(3) Sesizarea prealabilă a Comisiei de arbitraj nu este necesară în cazul unei cereri, în instanță, pentru un ordin de sechestru sau pentru o măsură provizorie.

(4) Procedurile judiciare consecutive unei acțiuni în sechestru sau unei măsuri provizorii, sunt, de asemenea, admisibile fără limitarea prevăzută la alin.(1) în cazul în care, conform art.926 și 936 din Codul de procedură civilă, uneia din părți i-a fost fixat/acordat un termen pentru intentarea unei acțiuni judiciare.

Art.29. Jurisdicția

Litigiile dintre angajatori și salariați, decurgând din aplicarea și interpretarea prezentei legi, sunt de competența de primă instanță a secțiilor specializate în proprietatea intelectuală ale tribunalelor.

Capitolul III - Invenții rezultate din sistemul național de cercetare-dezvoltare și inovare

Art.30 Activitățile de cercetare-dezvoltare

(1) Dreptul la brevet, pentru invențiile rezultate din cercetarea efectuată în baza derulării unui contract finanțat din fonduri publice, aparține - prin efectul legii - în egală măsură persoanei juridice executante și ordonatorului principal de credite, dacă prin contract nu s-a prevăzut altfel.

(2) În cazul în care persoana juridică executantă s-a desființat, s-a reorganizat prin divizare, comasare sau altele asemenea, dreptul la brevet poate fi preluat cu titlu gratuit, cu acordul ordonatorului principal de credite, de către persoana juridică ce preia, integral sau parțial, activul și pasivul executantului, cu respectarea prevederilor legale.

Documentațiile de interes național sunt preluate în custodie de către o persoană juridică desemnată de autoritatea de stat pentru cercetare-dezvoltare, rămânând, în continuare, sub controlul acesteia din urmă.

(3) Dreptul la brevet pentru invențiile destinate domeniului apărării, ordinii publice și siguranței naționale, rezultate din cercetările efectuate de către persoane juridice utilizând fonduri publice alocate prin Planul național, pot fi preluate de organele administrației publice centrale coordonatoare, pe baza unor clauze contractuale specifice, cu acordul autorității de stat pentru cercetare-dezvoltare.

(4) Transmiterea cu orice titlu, către terțe persoane, a dreptului la brevet pentru invențiile rezultate din cercetarea efectuată în baza derulării contractelor finanțate din fonduri publice, se face de către ordonatorul principal de credite în condițiile stabilite prin contract.

Art.31. Activitățile de dezvoltare tehnologică și inovare

(1) Agenții economici care cofinanțează 50 % din valoarea unei lucrări de cercetare-dezvoltare, în scopul aplicării rezultatelor acesteia, pot beneficia în totalitate de dreptul la brevet pentru invențiile rezultate, cu acordul autorității de stat pentru cercetare-dezvoltare.

(2) Agenții economici pot prelua cu titlu gratuit, pe bază de contract, dreptul la brevet pentru invențiile rezultate din cercetarea efectuată în baza derulării contractelor finanțate din fonduri publice, și pot primi din fonduri publice, în regim de cofinanțare, o sumă de până la 20 % din cheltuielile totale aferente aplicării acestor invenții.

Contractele vor conține clauze asiguratorii în vederea realizării transferului tehnologic, precum și clauze privind proprietatea industrială și neînstrăinarea dreptului la brevet, preluat.

(3) Transferul tehnologic cu titlu gratuit se aprobă prin hotărâre a Guvernului, la propunerea ministerului coordonator al ramurii economice.

În baza aprobării date de Guvern agentul economic beneficiar și instituția de cercetare vor încheia contracte de transfer tehnologic cu clauze de neînstrăinare, de nedivulgare, precum și privind protecția proprietății industriale.

(4) În cazul în care invențiile rezultate aparțin domeniului apărării, ordinii publice sau siguranței naționale, prevederile alin.(1) și alin.(2) se aplică cu condiția obținerii avizului prealabil al autorităților publice centrale coordonatoare ale domeniului.

Art.32. Dispoziții comune pentru invențiile rezultate în condițiile prevăzute la art.30 și art.31

(1) În cazurile prevăzute la art.30 alin.(1) și alin.(3) și la art.31 alin.(1), (2) și (4), după ce instituția executantă a cercetării a primit de la salariatul său comunicarea scrisă prevăzută la art.4 alin.(1) privind invenția de serviciu, instituția are obligația de a informa, de îndată, în scris, despre aceasta, după caz, pe ordonatorul principal de credite sau autoritatea de stat pentru cercetare-dezvoltare, sau unul dintre organele administrației publice centrale care coordonează domeniile apărării, ordinii publice și siguranței naționale.

(2) Dacă obiectul invenției este valorificat de către solicitantul cererii de brevet și/sau de către titularul brevetului și/sau de către un agent economic și/sau de către un terț prin transmitere de drepturi, remunerația la care are dreptul salariatul se ridică la nivelul de 30 % din venitul brut încasat de angajator, adică, de instituția executantă a cercetării.

Capitolul IV - Invențiile salariaților din domeniul public, ale funcționarilor publici sau militarilor

Art.33. Salariați din domeniul public

Pentru invențiile salariaților din instituții publice, la nivel central sau local, corporații sau fundații, se aplică dispozițiile pentru salariații din domeniul privat, cu următoarele deosebiri:

- a) În locul confirmării interesului angajatorului pentru exercitarea dreptului său asupra invenției de serviciu, acesta poate solicita o participație corespunzătoare la exploatarea invenției de serviciu, în cazul în care acest lucru a fost convenit în prealabil. Nivelul participației poate, de asemenea, să facă obiectul unei înțelegeri anterioare. În absența unei înțelegeri privind nivelul participației, acesta este stabilit de către angajator se aplică în mod corespunzător dispozițiile art.9 alin.(4))(7).
- b) În interesul public salariatului îi pot fi impuse limitări, privind valorificarea invenției de serviciu, prin ordonanțe generale emise de către cea mai înaltă autoritate competentă.
- c) În măsura în care organele administrative au propriile lor Comisii de arbitraj pentru soluționarea litigiilor, conform prezentei legi, nu mai sunt aplicabile dispozițiilor art.24)26.

Art.34. Funcționari publici și militari

Dispozițiile pentru salariații din domeniul public se aplică în mod corespunzător invențiilor funcționarilor publici sau militarilor.

Capitolul V - Invenții realizate în instituții de învățământ superior

Art.35. Salariați din instituțiile de învățământ superior

(1) Inventatorul este îndrituit să solicite un brevet pentru invenția realizată în cadrul activității sale didactice sau de cercetare, dacă a informat la timp, în scris, despre aceasta pe angajator dar acesta nu a confirmat interesul pentru exercitarea dreptului la brevet în termenul prevăzut la art.5 alin.(2); în acest caz salariatul nu este ținut de obligația prevăzută la art.19.

(2) În situația în care inventatorul, pe baza libertății sale didactice și de cercetare, decide să nu își dezvăluie invenția, el nu este obligat să informeze pe angajator în acest sens; dacă, ulterior, inventatorul se hotărăște să-și dezvăluie invenția, el are obligația de a informa, imediat, pe angajator asupra invenției.

(3) În cazul confirmării interesului angajatorului pentru exercitarea dreptului la brevet privind o invenție de serviciu, inventatorului îi rămâne un drept neexclusiv de utilizare a invenției în domeniul său de activitate didactică și de cercetare.

(4) Dacă angajatorul valorifică invenția, remunerația la care are dreptul salariatul se ridică la nivelul de 30 % din venitul brut încasat de angajator.

(5) Pentru invențiile realizate de salariați din instituțiile de învățământ superior nu se aplică dispozițiile art.33 lit.a).

Capitolul VI - Dispoziții tranzitorii și finale

Art.36. Invenții realizate înainte de intrarea în vigoare a prezentei legi

Dispozițiile prezentei legi se aplică invențiilor făcute după intrarea sa în vigoare; realizările tehnice înregistrate înainte de intrarea în vigoare a prezentei legi se vor soluționa în conformitate cu dispozițiile art.73 din Legea nr.64/1991, republicată, privind brevetele de invenție.

Art.37. Dispoziții și prevederi abrogate

La data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă următoarele dispoziții și prevederi:

- a) Art.5 și art.73 din Legea nr.64/1991, republicată, privind brevetele de invenție;
- b) Regulile 76)79 din Regulamentul de aplicare a Legii nr.64/1991, republicată.

Art.38. Intrarea în vigoare

Prezenta lege intră în vigoare la data de .

[Sfârșitul proiectului legii]

08.08 .2008